

τσιμπίδα

τσιμπίδα, η, ουσ. [*<έμπιδα, αιτιατ του αρχ. ουσ. έμπις, με επίδραση του τσιμπώ*], η τσιμπίδα·

- *είναι (για) να τον πιάνεις με την τσιμπίδα! ή είναι (για) να τον πιάνει κανείς με την τσιμπίδα!* είναι τόσο βρόμικος, μας προξενεί τέτοια αηδία από τη βρομιά του, που δε θέλουμε καν να το ακουμπήσουμε: «περνάει και βρομοκοπάει όλος ο τόπος κι όταν πρόκειται να κάνεις χειραψία μαζί του, είναι για να τον πιάνεις με την τσιμπίδα! || είναι τόσο βρόμικος άνθρωπος, που είναι να τον πιάνει κανείς με την τσιμπίδα!»·

- *έπεσε στην τσιμπίδα του νόμου (της εφορίας), συνελήφθη, πιάστηκε από την αστυνομία, τσακώθηκε από την εφορία:* «τον τελευταίο καιρό είχε χτυπήσει ένα σωρό μαγαζιά, ώσπου έπεσε στην τσιμπίδα του νόμου || πουλούσε χωρίς αποδείξεις, ώσπου μια μέρα έπεσε στην τσιμπίδα της εφορίας»·

- *τον έπιασε η τσιμπίδα του νόμου (της εφορίας), τον συνέλαβε η αστυνομία, τον τσάκωσε η εφορία:* «είχε την εντύπωση πως μια ζωή θα μπορούσε να κλέβει ανενόχλητος, ώσπου τον έπιασε η τσιμπίδα του νόμου || τον έπιασε η τσιμπίδα της εφορίας, γιατί πουλούσε χωρίς αποδείξεις»·

- *του βγάζεις τα λόγια με την τσιμπίδα ή του παίρνεις τα λόγια με την τσιμπίδα*, βλ. λ. [λόγος](#)·

- *του τα βγάζεις ένα ένα με την τσιμπίδα ή του τα βγάζεις με την τσιμπίδα ή του τα παίρνεις ένα ένα με την τσιμπίδα ή του τα παίρνεις με την τσιμπίδα (ενν. τα λόγια)*, βλ. συνηθέστ. *του βγάζεις τα λόγια με την τσιμπίδα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας